

PROHVET

November 2023

JUHTKIRI

Tervitused taas!

Leia endale üks mugav ja rahulik koht istumiseks, sest taas on aeg lugeda meie armsat koolilehte Prohvetit. Sellekuisest numbrist leiad peale tavapärase asjade ka artikleid mardi- ja kadripäeva kohta, uue kümnendiku muljeid meie koolist ning huvitavate õudusfilmide ja seriaalide tutvustusi. Lisaks sellele saad lugeda ka põnevat intervjuud meie armastatud õpetaja Anu-Mai Lilloga.

Soovime Teile ikka head ja ilusat ning põnevat lugemist!

Prohveti peatoimetajad

Karoliine Nõmmik ja Luule-Mari Meriste

Peatoimetajad:

Karoliine Nõmmik (12. klass)

Luule-Mari Meriste (11. klass)

Keeletoimetaja:

Kristiine Merzin (12. klass)

Küljendaja:

Berit Aren (11. klass)

Toimetus:

Lea Novikov (11. klass)

Ronja Puusepp (11. klass)

Karmen Nõmmik (10. klass)

Bianca Daria Sosnovski (10. klass)

Elo-Lee Maran (9.a klass)

Robert Gross (6.b klass)

Vidrik Aleksander Hakkinen (6.b klass)

Elise-Laureen Müller (6.b klass)

Marta Prikk (6.b klass)

Juhendaja:

Õpetaja Mai Pallon

Kontakt:

IG: @katoliku_prohvet

Sisukord

Mardi- ja kadripäeva lood.....	2–3 lk
Esimesed muljed Tartu Katoliku Hariduskeskusest.....	4–5 lk
Tunne oma õpetajat.....	5–7 lk
Stiilinurk Katrin Lõhmusega.....	8–9 lk
Kummitused ja psühholoogilised õudukad.....	10–11 lk
Muusikanurk.....	11–12 lk
Kokkame Ronjaga.....	13–14 lk
Bikiinipõhja uudised.....	15 lk
Omaloomingunurk.....	16 lk
Novembrikuu horoskoop.....	17–19 lk
TKH õpetajate tsitaate.....	19 lk

Mardi- ja kadripäeva lood

Küsisin oma vanaemalt (71a): „Kuidas oled sina kunagi kadri- ja mardipäeva tähistanud? On sul nendega seoses mõni eriline mälestus?”

Vanaema vastas: „Lapsepõlves sai ikka nii marti kui katri joostud. Mardipäeval oli kasukas seljas ja mustemad maalingud näos, kadrid olid kenad ning valgetes riietes, suud värvitud huulepulgaga ja põsed ka punaseks. Kadri- ja mardilaule oskasime ka ukse taga laulda. Saime natuke kommi ja õunu ja muud, mis kellelgi kodus oli. Ei mäleta enam, kas toimus midagi erilist ka, ainult seda, et tore oli koos õhtul ennast mardi ja eriti kadri ilusatesse kostüümidesse panna. Need olid enamasti isa või ema vanad riided, mütsid ja kübarad. Huulepulk oli ema oma ja temal ainus, kadri

Vanaema mardipäeva lugu (1957)

Vanaema elas väiksena Tallinna lähedal, külas. Seal olid üsna hõredalt asuvad väiketalud, kus peeti ka loomi. Tavaliselt marti-kadrit ei joostud, aga ühel aastal olid küla noored asja tõsiselt ette võtnud, ennast korralikult ära kostümeerinud ja käisid mardiõhtul talust tallu. Seal olid mardiisa, mardiema ja hulk kaaslasi, kõik tundmatusenäi maskeeritud.

kleidi tegime satsiliseks marli abil. Ega selliseid taaskasutuspoode nagu praegu ei olnud, tegelikult oli kõigest puudu, nii et tuli ise välja mõelda ja hakkama saada sellega, mis on.

Küsisin sama küsimuse ka oma vanaisalt (75a), kuid temalt tuli selline vastus:

"Meie peres möödusid need päevad nagu iga teinegi. Ei mänginud ise tonti ja ei käinud meil ka ükski. Ma ei mäleta, et meie küla maarahva hulgas üldse need päevad kuidagi tähelepanuväärsed oleks olnud."

- Karmen Nõmmik

Vähemalt tosin 15–17 aastast noort. Nad olid oma näidendi korralikult ette valmistanud, jutustasid ja laulsid vaheldumisi, tantsisid, soovisid karjaõnne ja loopisid pererahvast viljateradega. Kuna nende tulek läbi pimedade novembriõhtu oli ootamatu, siis polnud neile eriti midagi kostiks anda, anti õunu ja küpsiseid, mis kodus oli, ja natuke raha.

Vanaema oli siis 4-aastane ja ta oli sellest kõigest väga ärevil. Maskeeringud olid nii head, et suuremad inimesed mõistatasid hulk aega, et kes üks või teine mardisant tegelikult elus on. Kahjuks jäi see ühekordseks ettevõtmiseks, järgmisel aastal mardisante ei tulnud.

Isa kadripäeva lugu (1984)

Isa elas lapsena Tallinnas Uue Maailma linnaosas, kus oli enamasti 2-kordsed puitelamud. Lapsed jooksid seal sageli marti ja kadrit. Enamasti käisid ühe pere lapsed lähikonnas sõprade peredes, aga tavaliselt mingit suurt organiseerimist polnud, lauldi mardilaulu ja saadi natuke kommi. Ükskord aga võtsid isa ja ta sõbrad asja tõsisemalt ette.

Vanaisa

Vanaisa elas lapsepõlves Võrus ning käis peaaegu igal aastal marti jooksmas. Linnas oli igal pundil oma piirkond, kus marti joosti ja kui nad oma alalt väljusid ning vahele jäid, läks madinaks. Ükskord läks vanaisa oma sõpradega ukse taha laulma ning tänutäheks viljaõnne toomise eest andis pererahvas neile hiiglasliku kõrvitsa. Keegi ei tahtnud seda rasket kõrvitsat kaasas tassida ning nad jätsid selle ühe suvalise naabri trepi peale.

See oli kadrilaupeval ja poisid kostümeerisid end naisteks. Isal oli vanaema seelik ja õlarätik ning mingi kübar, põsed tehti punaseks. Teistel niisamuti. Minu tädi oli siis 4-aastane, temast tehti karu, pandi kombeka tumepruun karvane sisu tagurpidi selga ja lambanahast karvamüts pähe, ninaots värviti mustaks. Santimas käidi ümberkaudsetes majades, peamiselt tuttavate juures. Lisaks laulule küsiti ka mõistatusi. Kaasas olid korvid andide jaoks ja saak oli rikkalik. Pärast jaotati see ühe poisi kodus kenasti omavahel ära.

- Elo-Lee Maran

Tädi

Tädi käis klassikaaslastega põhikooli alguses Tähtveres Hurda tänaval katri jooksmas. Valgetest linadest meisterdati endale riided ja huulepulgaga tehti huuled ja põsed punaseks. Saagiks oli saadud õunu, maiustusi ja isegi natuke raha, aga ühel korral tulid enda kooli vanemad poisid ja tegid kõikide taskud tühjaks.

- Bianca Daria Sosnovski

Esimesed muljed Tartu Katoliku Hariduskeskusest

Karmen Nõmmik

Alustades gümnaasiumi, toimus minu elus suur muutus. Asusin õppima uude kooli uues linnas, pidin harjuma uute inimeste ning elukorraldusega. Nüüdseks olen Katoliku Hariduskeskuse gümnaasiumis käinud pea kaks kuud ja see on piisav aeg, et ühest koolist korralik ettekujutus saada, kui varem sellega kokku puutunud pole.

Esimesel koolipäeval oli raskuseks õigete klassiruumide üles leidmine, sest ma ei mõistnud veel, mida need tähed ja numbrid tähendavad, kuid see sai peagi selgeks ja nüüd ütleksin ma, et ruumide nummerdamissüsteem on väga hea ning aitab neid isegi lihtsamini üles leida. Koolimaja ise tundus ka alguses nagu üks suur labürint, kui oli vaja eri korpuste vahet käia, kuid ka sellega harjusin ära.

Ma olin juba esimese koolinädala lõpus kindel, et tegin gümnaasiumi valimisel õige otsuse ja see mõte on aja möödudes aina rohkem kinnitust leidnud. Esiteks meeldivad mulle väga meie õpetajad, mõni rohkem ja mõni vähem, kuid üldiselt on kõik õppimisel väga mõistvad ja toetavad. Pean mainima, et ka inimesena on nad üpris toredad. Lisaks õpetajatele olen ma üli rahul ka oma klassikaaslastega. Võibolla mul lihtsalt selles

osas vedas, aga oleme selle lühikese aja jooksul juba väga ühtseks kasvanud. Üks suurim põhjus, miks otsustasin meie kooli kasuks, oligi just see, et klassid ei ole siin suured ja kool üldiselt on ka väiksemat sorti. See võimaldab kogu kooliperel end ühtsena tunda.

Veel mõned asjad, mis mulle meie kooli juures meeldivad, on näiteks see, et rebaste ristimise nädal oli väga mõistlikult korraldatud. Rebastesse suhtuti hästi, meie riided jäid terveks ning meid koheldi kui inimesi. Olen õnnelik, et õpilastel on oma puhkeruum, ning et meil on võimalus külmadel päevadel omale teed keeta. Kui peaksin ütlema midagi, mis mulle siin ei meeldi, siis on see koolimaja sisekliima. Praegu on alles sügis, aga tervet koolipäeva ilma teki või jopeta küll üle ei elaks.

Ükskõik, mida teised õpilased ka ei ütleks, meeldib mulle väga meie kooli toit ning asjaolu, et menüüs on olemas ka info toiteväärtuse kohta. Julgen arvata, et nii on see ilmselt enamikes koolides, kuid minu endises koolis seda polnud.

Mulle meeldib ka, et vähemalt gümnaasiumiosas kasutatakse tähtedega

TUNNE OMA ÕPETAJAT

hindamissüsteemi. See on teistsugune ning palju täpsem kui numbrisüsteem. Õppetöösse suhtutakse meil ka tõsiselt, näiteks algas juba esimesel päeval õppimine ning seda ei lasta nii lihtsalt häirida. See ei tähenda muidugi, et toredatest üritustest puudu jääks. Kõik on hästi ära korraldatud.

Võib tunduda, et ma lihtsalt otsin asju, mida kiita, kuid olen tõsiselt selle kooliga rahul.

Alguses tundus kõik väga hirmus, kuid inimesed on siin ülitoremad ja ma tunnen end siin seltskonnas palju vabamalt kui oma varasemas koolis. Loodan, et need kolm aastat, mis ma siin koolis veeta kavatsen, jäävad mulle kõik positiivse elamusena meelde.

Tunne oma õpetajat

Marta Prikk ja Elise- Laureen Müller

Oled sa kunagi tahtnud oma õpetajatega paremini tuttavaks saada? Või vahel mõelnud, kelleks nad tahtsid väiksena saada? Või kui kaua nad üldse meie koolis töötanud on? Kui jah, siis õnneks on sul nüüd see võimalus. Küsimustele vastab puutöö- ja muusikaõpetaja Anu-Mai Lillo.

Kelleks sa tahtsid väiksena saada?

Ausalt öeldes ei teagi. Alates 5. klassist tahtsin ma matemaatika õpetajaks saada ja minna maakooli. Aga noh... mul on hea meel, et ma ei ole nüüd matemaatika õpetaja.

Mitu aastat sa oled siin koolis töötanud?

Seitse. ;)

Kas sa mäletad oma esimest tööpäeva siin koolis?

Ei (*naerab*), ei mäleta, aga ma tean, et see on parim kool, kus ma töötanud olen.

Mis sulle meie kooli juures kõige rohkem meeldib?

Meeldib see, et siin on hästi sõbralik õhkkond. Lapsed on sõbralikud, kolleegid on sõbralikud ja õhkkond on hästi sõbralik. Kui kellelgi on mingi mure, siis kohe aidatakse. Olgu see õpilane või õpetaja, kohe on abi võtta ja see tekitabki sellise mõnusa tunde. Mitte keegi ei ole selline tige, kõik ongi hästi toredad.

TUNNE OMA ÕPETAJAT

Miks sa hakkasid õpetajaks?

Ma kardan, et ma sündisin õpetajaks. Nagu Volkonski ütles: “Aa, kui sa sündisid, siis ei öeldudki, et Teil sündis poeg või tütar, vaid, et Teil sündis õpetaja!” Ma kahtlustan, et ma ei ole kunagi kaalunud ühtegi teist ametit. Sest ma olengi olnud õpetaja.

Mis on sinu lemmiklinn, -riik, -raamat ja -söök? Ja kas sul on koduloomi?

No mul väga lemmikuid ei ole, aga noh.. Tartu on mulle väga kaua meeldinud. Siis meeldib mulle väga Firenze, kohtadest, kus ma olen käinud. See on renessanssi otsast otsani täis. Ja muidugi Pariis. Ma kindlasti loodan kuskil veel käia, mis muutuks lemmikuks.

Ja söök... No söögiga mind ära osta ei saa. Nii et lemmiksööki mul ei ole.

Raamat! No praegu on mul lemmikraamatud sellised, kus väga palju intriigi ei ole, sest ma muidu ei saa magada ... Viimati lugesin ma romaani Astrid Lindgreni elust – väga meeldis! Muidu ma üldiselt ei ole väga elulugude fänn. Noh.. näiteks noortekirjandus mulle väga meeldib! Harry Potterit olen ma neli korda lugenud. Ja vahepeal mingeid teisi noorteraamatuid .. no pealkirjad ei tule mul nüüd meelde. Need ei ole nii kurjad. Vaata, kui sa võtad kriminulli – muidu mulle kriminullid

meeldivad –, aga kui sa siis võtad täiskasvanute oma, (*teeskleb, et närib küüsi*) need on nii hirmsad ja õudsad. Kui õudsaid asju saab välja mõelda! Noorte omad on siuksed nagu... ei ole nii jõhkrad. Mulle meeldivadki noorteraamatud.

Koduloomi mul on. Mul on kass! Tema on nüüd 10-aastane. Ja ma võtsin ka koera kunagi. Tema on nüüd 8-aastane. Ja nendega ma siis tegelen.

Kas on mõni tsitaat, mis sind inspireerib?

(*Pikk mõttepaus*) .. Ei olegi päris selliseid. Need muutuvad ka. Aga no.. ma tean, et:

“Armastus on liikumapanev jõud!”

Hetkel ma proovin, et ta ei liigutaks (*muheleb*). No armastus on oluline, see on selline hea tsitaat.

Lõpeta lause: “Õnneliku elu saladus on...”

...olla hetkes, elada hetkes.

Lõpeta lause: “Viimati ajas mind naerma...”

No minu laps ajab mind naerma, kui tal on vahepeal mõned head-toredad videod kuskile üles postitatud. Viimati oli üks ohvrikivist. Kuidas see kivi on ausalt ennast täis ja kuidas

TUNNE OMA ÕPETAJAT

tal tuleb ennast kokku võtta.

Kõige meeldejäävam sündmus sinu elus?

No vast ikka ka jah see, et kui sa lapse ära sünnitad. See ikka meelest ära ei lähe. Teised on siuksed, mitte nii olulised.

Miks sa tulid just meie kooli tööle?

No, vaata sellega on nüüd selline lugu, et ma arvan, et Jumal juhtis siia (*naerab*). Sellepärast, et ma istusin kodus töötuna ja siis ajalehes Tartu Postimees ilmus artikkel, et Liina Tamm vajas siia uut õpetajat. Ema tassis selle lehe mulle. Ja sõbranna saatis mulle meili peale selle sama Tartu Postimehe. Mul oli just parasjagu seal Töötukassas CV tehtud ja nii ma siis tulin. Ja ei kahetse seda tõesti. See on parim kool!

on juba pool võitu, nagu öeldakse. Kui sa niisama oleskled, siis sellest ei tule midagi. Ole ise, ole aus. Ükskõik, kui sa oled ka ainult kunstnik, siis olegi kunstnik! Ja tee teised oma asjad niimoodi nibin-nabin ära. Ole hea inimene... See ongi sama valem.

Kuidas olla hea õpilane?

Tead, ma arvan, et tuleb jääda lihtsalt ausaks ja lihtsalt... teha midagi. Mitte lihtsalt, nii et uimad ja nokid nina. See ei ole hea õpilane. Kui sa midagi juba teed, siis teegi! Alustamine

Stiilinurk Katrin Lõhmusega

Luule-Mari Meriste

Paljud õpilased meie koolis usuvad, et Katrin Lõhmus on meie kõige stiilsem õpetaja. Mina kindlasti nõustun. Seega otsisin keemiaõpetaja üles, küsitlesin teda veidi ja nüüd ongi ta stiilinurga uusim ohver.

Kuidas omaenda stiili kirjeldate?

Lihtne, selge ja võib-olla hoian oma riietuses pigem ühte värvi.

Kust te oma riided tavaliselt ostate?

No, ma ostan tegelikult riideid üldiselt taaskasutatult, ükskõik kust. Viimasel ajal on see Uuskasutuskeskus parem kui Humana, ja mingid poed on kadunud, mis varem head olid.

Tegelt ma ostan *outlet*'ist ka, aga seal ei tohi ta üle 30 euro olla, see on mul kriteerium. Aga jalanõud ostan küll poest.

Tegelikult ausalt öeldes, ma riideid riidepoodidest ei osta just selle põhimõtte pärast. Seal on massikaup, hästi palju visatakse minema ja eks seal on kalleid riideid ka. Ühesõnaga, sealt ma niikuinii ei osta, see on lihtsalt raha raiskamine.

Paljud õpilased on maininud, et Teie olete kooli kõige stiilsem õpetaja, kas nõustute?

Ma ei oskagi selle kohta öelda. Noh, kui õpilased niimoodi arvavad. Seda küll, et ma pean riietust tähtsaks ja pööran sellele tähelepanu. Mina isiklikult ei näe tavaliselt, mis inimestel seljas on, aga kui mulle väga meeldib, siis ma alati näen.

Kes on Teie arust kõige stiilsem õpetaja?

Praegu mulle väga meeldib meie põhikooli uus käsitööõpetaja. Tema nimi on Evelyn. Tema stiil mulle meeldib.

Mis riideese/aksessuaar on teile kõige tähendusrikkam? Miks?

Mul vist ei olegi seda, mulle meeldib lihtsalt üldine pilt.

Milline oli Teie stiil noorena ja kuidas on see ajaga muutunud?

Ma võib-olla hoidsin jah mingit stiili. Juba poodi minnes ma teadsin, milliseid asju otsin. Teistsuguseid riideid ma üldse ei vaadanudki. Ma ei oskakski sellele stiilile nime anda. Äkki need olid siis tütarlapselikud või midagi niisugust. Mulle meeldisid igasugused pitsid ja laiad varrukad. Nüüd, kui ma olen vanemaks jäänud, ikka vahest haaran ja vaatan neid, aga järjest vähem.

Mis on riideese, mis Teile üldse ei meeldi?

Ma tegelikult dresse ei kannan. Isegi siis, kui mingisugust tööd on vaja teha, siis ma pigem isegi panen teksapüksid või retuusid. Dressipluusi kannan ka harva.

On Teil äkki endal midagi lisada?

Ma arvan, et minu stiiliga on ka natuke see, et mul on kolm täiskasvanud tüdruku ja nad on üsna kriitilised. Ega ma ei saa panna midagi niisugust, mis neile ei meeldi, sest nad teevad mu täiesti maata. Võib-olla olengi ma siis noorte pärast stiilne, sest mind ikka vaadatakse ja jälgitakse noore inimese pilguga.

Kummitused ja Psühholoogilised õudukad

Bianca Daria Sosnovski

Oktoober, õudusfilmide ja -sarjade kuu, on juba lõppenud ning ma tahaksin jagada mõnda oma uut ja vana lemmikut.

„**The Haunting of Hill House**” on 10 episoodist koosnev õudussari, mis jälgib Crainide perekonna traumaatilisi kogemusi kurikuulsas Hill House’is. Nii laste kui ka täiskasvanutena maadlevad nad oma mineviku ja õõvastavat häärberit kummitavate pahatahtlike jõududega, mis viib perekonna emotsionaalsele ning hirmsale teekonnale.

„**The Fall of the House of Usher**” on telesari samanimelisest Edgar Allan Poe lühijutust. Lugu leiab aset minevikku lagunevas Usheri häärberis, kus ära neetud perekonna viimased järeltulijad seisavad silmitsi tumedate saladuste, hulluse ja kurjakuulutava perekonnapärandiga.

„**Last night in SOHO**” on režissöör Edgar Wrighti lavastatud psühholoogiline põnevik. Lugu keerleb Eloise’i, noore moeüliõpilase ümber, kes suudab end unenägudes salapärasel kombel 1960. aastatesse rännata. Ta satub pealtvaatajaks glamuurse, kuid probleemse laulja ellu ning kui tema unistused ja tegelikkus muutub ähmaseks, paljastab ta mõlemat ajastut kummitavad tumedad saladused.

„**Escape Room**“ on *thriller*, mille keskmes on kuus võõrast inimest, kes saavad salapärase kutse osaleda põgenemistubade labürintis. Mängu sisenedes mõistavad nad peagi, et tegemist on ellujäämisvõitlusega. Nad peavad mõistatusi lahendama ja samal ajal vältima surmavaid lõkse. Filmi jooksul paljastavad mängjad oma traumaatilise minevikuga seotud saladused, proovivad välja selgitada, kes on selle mängu taga ning kuidas sellest elusalt pääseda.

Muusikanurk

Elo-Lee Maran

Heihopsti, semud! Nukrate sügisõhtute ja kaamosega kaklemiseks on mul välja valitud paar mõnusat laulu ning üks album.

Waltari ja Angelit - „Step outside“

Kahe imelise bändi koostööl valminud laul, mis kombineerib 80ndate popi saami joigilauluga. Lugu on väga energiline ning äge, joigist rõõmsameelne refrään vastandub mõnusalt laulu süngepoolse algusega.

Angelit on Inarisaami folkmuusika grupp ning Walteri žanri on väga raske kirjeldada, kuna neil on kuidagi õnnestunud ära katta muusikastiilid *death metal*'ist hip-hopi ning popini.

Minu meelest pakub see laul mõnusat vaheldust mõlema bändi tavalisest muusikast ning ma ei saa seda enam kuidagi peast välja – kummitab teine juba teist nädalat.

Duo Ruut – „Veresõnad”

Täiesti vapustav, kuidas nii minimalistlikult nii huvitavat muusikat teha saab. Duo Ruut on eksperimentaalmuusika duo, kes võtab inspiratsiooni eesti rahvalauludest ning nende pillidevalikuks ongi üks kannel ja nende endi hääled.

Soovitan võimalusel neid ka elusuures kuulama minna, nende kontsertide atmosfäär on lihtsalt imeline. Lavapilt on väga minimalistlik ja tagasihoidlik ning omamoodi võluv. Nende kohta käib kindlasti ingliskeelne ütlus “*less is more*”.

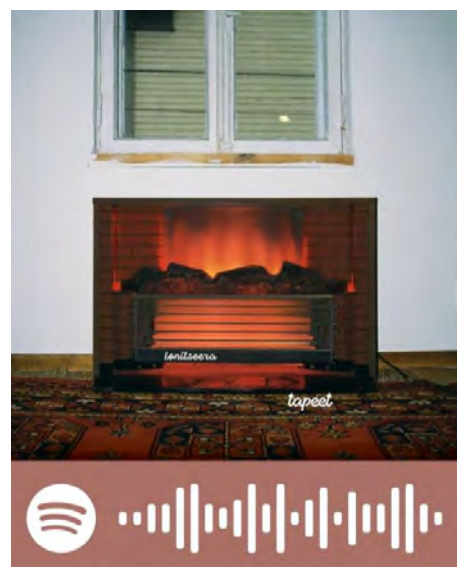
Lonitseera – „Tapeet”

Vahepeal üks terve album ka. Mu lemmik laul siit on kindlasti „Nikolai”, mis pöördub humoorikal ning muhedal moel kunstniku Nikolai Triigi poole, sidudes vaimukad sõnad kummitava jääva viisiga. Ülejäänud laulud on

ka kõik nii omapärased, et oleks patt nad välja jätta.

Lonitseera on viieliikmeline koosseis, kelle eesotsas on Kaisa Kuslapuu. Mina ütleks, et nende žanr on alternatiivne popp ning *indie*, kuid see on ka iga laulu puhul erinev. Pillide valik on huvitav: klaver, kontrabass, flööt ning igasugused löökpillid.

Esimest korda juhtusin Lonitseerat kuulama Tartu-Tallinna vahet sõites, raadiokanaleid klõpsides, lootes midagi meelepärast leida. See läks mul korda ning nii ma Lonitseera avastasingi. Muidugi õnnestus mul nende nimi kohemaid ära unustada, kuid ilmselt saatuse tahtel ilmus seesama Nikolai paar kuud hiljem Youtube’is mulle soovitatud videote vahelt välja.

Kokkame Ronjaga

Kätte on jõudnud november ning kes meist ei tahaks proovida mõnda uut rooga, mis seostub sügisega. Valisin välja kaks põnevat retsepti, mida jagan nüüd teiega. Esimeseks toiduks valisin õunaleiva, sest seda on lihtne teha ning erineb tavalisest õunakoogist. Teiseks valisin kreemise kõrvitsapasta, kuna kõrvitsa kasutamine pastas pole väga klassikaline. Mõnusat kokkamist!

Õunaleib

Koostisosad:

5 dl õunamahla
2–3 tl soola
1–3 sl siirupit
4 dl nisujahu
1 pakk kuivpärm
4 dl riivitud õuna
11–12 dl kuklijahu
0,75 dl toiduõli

Valmistamine

Kuumuta õunamahl 42°C ehk veidi soojemaks kui käesoojaks. Lisa sool ja siirup, sega. Lisa nisujahu ja kuivpärm, sega läbi. Lisa riivitud õunad ja jaokaupa kuklijahu. Sõtku hoolega läbi. Viimasena lisa õli ja sõtku, kuni tainas kausi seintelt lahti lööb. Vajadusel lisa lusikatäis või paar jahu. Kata tainakauss kinni ja lase tainal soojas kohas kahekordseks kerkida. Kuumuta tainas kergelt jahusele tööpinnale ja jaota kaheks. Sõtku tainapallid

korralikult läbi ning vormi ümmargusteks pätsideks. Tõsta küpsetuspaberiga kaetud ahjuplaadile. Lase köögirätiku all 20–30 minutit kerkida. Küpseta 200-kraadise ahju alumises osas umbes 30 minutit. Lase restil jahtuda, et üleliigne niiskus pätsist auruda saaks.

RETSEPTID

Kreemine kõrvitsapasta

Koostisosad:

1 tl muskaatpähkleid

1 pakk enda valitud pastat

250g kõrvitsapüreed

2 spl oliiviõli

1 pressitud küüslauguküüs

1 tl tšillihelbeid

250 ml vahukoort või piima

250 g parmesani juustu

2 spl tomatipastat

1 hakitud valge sibul

Näpuotsatais soola

Näpuotsatais pipart

Valmistamine:

Keeda ära enda valitud pasta ning maitsesta soolaga. Jäta alles 250 ml keeduvett, pane kõrvale hilisemaks kasutamiseks. Kastme tegemiseks kuumuta suur pann keskmisel kuumusel, lisa oliiviõli, sibul ja küüslauk. Lisa juurde tšillihelbed, sool ja pipar – küpseta, kuni köögiviljad pehmed. Köögiviljadele lisa juurde tomatipasta ning küpseta veel umbes

kümme minutit. Peale seda lisa juurde kõrvitsapüree ja vahukoor või piim ning sega kuniks ühtlane. Jahuta panni temperatuur madalamale ning lisa juurde muskaatpähkel, vajadusel võid veel soola ja pipart lisada. Lisa kastmele pasta. Kui kaste on liiga paks, saad juurde lisada kõrvale pandud keeduvee. Serveeri ja riivi peale parmesani juustu.

Bikiinipõhja uudised

Robert Gross ja Vidrik Hakkinen

TÄNA ON TULNUD ENNEKUULMATU TEADE

Bikiinipõhja politsei on andnud teate, et Patrick Meritähde on röövitud ja tema raha on kadunud. See on esimene kord, kui midagi sellist on juhtunud.

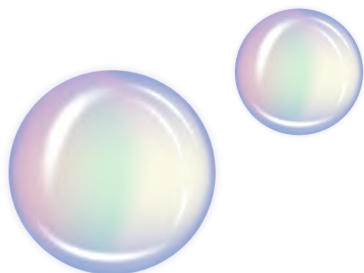
Aga oota üks hetk! Patricku majast on leitud ostutšekk! Ja ongi nii, Patrick on ostnud endale krabiburgereid ja on unustanud, et need ostis. Aga vähemalt ei ole veel Bikiinipõhjas varguseid tehtud.

ŠOKEERIVAD

UUDISED

BIKIINIPÕHJAST

Käsna-Kalle Kantpüks on teinud ära oma sõidueksami pärast mitut aastat proovimist ja on juba sõiduteedel oma uue paadiga... Aga oota, kohale on jõudnud uued uudised, et Käsna-Kalle on just uue paadiga enda majja sisse sõitnud ja – oi ei! – politsei konfiskeeris ta load. Noh, need olid kindlasti parimad 2 minutit Käsna-Kalle elus.

TERE RAHVAS!

Bikiinipõhja haiglast on tulnud haruldane uudis: Fred, kes on tuntud kalana, kes muudkui oma jala murrab on nüüd lõpuks vist ka käe murdnud. Haigla pole veel kindel, kas tegu on käeluu murruga, aga kas see ongi lõpp Fredi jala ebaõnnele?

KALLID LUGEJAD, ON GARRY SÜNNIPÄEV!

Garry seitsmes juubel on juba nurga taga. Legendaarse Käsna-Kalle teo kolmekümne viies sünnipäev on tulemas 27. novembril. Ärge unustage 27. novembri saabudes teole enda mõtetes palju õnne soovida.

PALJU ÕNNE, GARRY!!

On üks neid

On üks neid kui meelepete
justkui tilk, mis kukkus vette.
Nii müstiline on Ta hing,
ei otsa lõppe Tema ind.

Ta rõõmust hõikab terve laas
ja ilust kirab kogu aas,
Ta hing nii habras-puhas on,
kuid võimas nagu põhja konn.

Kõik tähed talle kingiks ma,
et maailm ei eal saaks eksida,
et tema kõige kauneim meist
ei iial loodud sarnast teist.

- Barbara Põldmaa

Musträsta

Mingil põhjusel ei ole tal muud,
kui ümbritsevad puud ja musträsta
leinav laul seal kõrgel puu otsas.
Ta hoiab seda ees kui kilpi,
et mõõgad ei tungiks läbi ihu ta verre.
Ta ei tea põhjust,
miks elab ainult selle nimel,
et saaks kustutada mõtted ja tunda tuimalt
enda jalgu ja käsi seal kivil istumas.
Ta ei taha mõelda oma kehale,
mida ei saa hoida endale.

Nii pikalt seal istudes ja lõpuks tõustes,
sest kurb laul liikus koos musträstaga edasi.
Ta ajas lindu taga ja ei märganud,
et komistas kivil,
mis ta piinad seal lõpule viis.

Emotsioonitu nägu

Sügav-sinine tühimik,
millesse uppuda
ja mõelda tagasi valgusele,
mida nägid.
Rohelus vastu vahtimas aknast,
mis pärani lahti su ees seisis.
Sa ei märganud koputada,
isegi mitte unes.

- Karoliine Nõmmik

Novembrikuu horoskoop

TaroKaro on uuesti siin, et teile natuke teie tulevikust rääkida. Jällegi, kõike palun võtta naljaga pooleks (võibolla) :)

Jäär (21. märts–20. aprill)

November tuleb teil väheke igavavõitu. Päevad on juba nii pimedad, et teil puudub motivatsioon midagi teha, seega veedate suurema osa ajast kodus filme ja seriaale vaadates. Soovitan teil midagi uut ka vahelduseks vaadata, teil võib lõpuks “Shrekist” ja oma muudest lemmikutest villand saada. Te küsite nõu sõprade käest, et nad teile filmisoovitusi jagaksid. Palun ärge vaadake esimest õudusfilmi, mida teie sõber teile soovitab, sest see võib teile päris traumeeriv olla...

Sõnn (21. aprill–20. mai)

Sel kuul tuleb teil suur soov võtta endale lemmikloom. Konks on aga selles, et soovite endale vaid üht kindlat tõugu koera. Kahjuks oleks see teie jaoks päris suur väljaminek, mida hetkel endale lubada ei saa... Mõelge palun pikalt järele, kas teil ikka on seda koera vaja. Olete te valmis kõigeks selleks, mis temaga kaasas käib? Minu soovitus on võtta endale pigem kala või hamster.

Kaksikud (21. mai–20. juuni)

Tõenäoliselt läheb teil sel kuul telefon katki, võibolla ta ei lakka päriselt töötamast, aga ekraan on ikkagi puruks (rohkem, kui ta teil juba seda on). Mõtlete uue soetamise peale, aga ei suuda valida. Soovitan värvi valimisel olla ettevaatlik! See kollane, mille valite, ilmselt ei meeldi teile varsti enam. Võtke pigem roheline või punane, usaldage mind.

Vähk (21. juuni–22. juuni)

Novembris võib teiega juhtuda see, et olles kuskil inimrohkes kohas (ilmselt ostukeskuses), kaotate oma sõbra sinna ära. Oma sõbra asemel hakkate rääkima kellegi võõraga, mille pärast teil hiljem hirmus piinlik on. Asja ei tee sugugi paremaks ka asjaolu, et teie telefon on tühi ja te ei saa oma sõbraga kontakti. Satute väikest viisi paanikasse. Umbes pool tundi hiljem kuulete üle kogu hoone kõlaritest, et teie sõber ootab teid infoleti juures. Sellele väiksele intsidendile te enam mõelda ei taha.

Lõvi (23. juuli– 22. august)

Oh ei! Sel kuul kaotate ära oma lemmikpaari villaseid sokke. Millega peaks te küll nüüd selliste külmade ilmadega käima? Pöörate oma sokke otsides kogu elamise pea peale

ning leiate paar päris pikalt kadunud olnud asja uuesti üles. Peale mitut päeva paanilist otsimist, otsustades lõpuks pesu pesta, leiate oma sokid pesumasina põhjast. Olge järgmisel korral hoolikam!

Neitsi (23. august–22. september)

Teil on sel kuul väga kahtlane tunne, et teie tuttavatel toimub elus midagi kummalist. Hakkate asja uurima ja pühendate sellele natuke liiga palju oma vaba aega. Kooli- ja tööasjad jäävad unarusse. Kui selline asi juhtuma peaks, soovitan teil lihtsalt sellele tuttavaga rääkida. Suure tõenäosusega annab ta teile toimuva kohta väga loogilise seletuse. Ärge pistke oma nina nii palju teiste asjadesse...

Kaalud (23. september–22. oktoober)

Kohe kuu alguses, ühel ööl, kui te magada ei saa, arvate end nägevat kummitust. Te ei saa täpselt aru, milline esivanem see nüüd oli, aga teie sisse lööb suur hirm ja te ei julge enam õhtuti magama minna. Te ei suuda magada ilma, et teil tekk üle pea ei oleks, aga ka see ei ole parim lahendus, sest siis hakkab kimbutama hapnikupuudus. Usaldage mind, see ei olnud päris kummitus, vaid teie ekraani vahtimisest väsinud silmad, mis teid lollitasid.

Skorpion (23. oktoober–22. november)

Novembri alguses hakkab teid kimbutama mõte, et olete liiga lühike (isegi kui te seda ei ole). Otsite paaniliselt viisi, kuidas kiiresti pikemaks kasvada. Loete selle kohta palju ja vaatate teemaga seotud videoid. Need aga teid ei aita. Kuu lõpu poole aitate kellelgi kõrge riivuli pealt midagi kätte saada ning selle tulemusel teie arvamus muutub. Olete taas enda pikkusega rahul.

Ambur (23. november–22. detsember)

Satute novembrikuus kellegagi väga tulisesse debatti, kus mõlemad pooled on sada protsenti kindlad, et neil on õigus. Selle tagajärjel teie suhted tolle inimesega muutuvad. Te ei ütle enam üksteisele tere hommikust, ega vaheta lõuna ajal isegi mitte paari sõna. Saladuskatte all võin teile öelda, et tegelikult oli temal õigus, nii et neelake oma uhkus alla ja vabandage tema ees.

Kaljukits (22. detsember–19. jaanuar)

Novembris tekib teil suur tung midagi oma välimuse juures muuta, olgu selleks siis tätoveering, mõne uue needi tegemine või juuste värvimine. Nendest ohutuim on juuste värvimine. Palun kaaluge tätoveeringut kaua, sest see idee, mis teil hetkel olla võib, on teie tuleviku-mina arvates väga halb. Võttes vastu otsuse juukseid värvida, on minu soovitus

HOROSKOOP

värvida need rohkem naturaalsemat tooni, mitte türkiissiniseks, nagu te ilmselt plaanite.

Veevalaja (20. jaanuar–19. veebruar)

Loete kuu alguses huvi pärast üht horoskoopi (mitte seda siin), mis hoiatab teid selle eest, et teie arvuti võib katki minna, kui te sellega piisavalt hoolikalt ringi ei käi. Keskendute sellele natuke liiga palju. Kuu lõpu poole saate aga aru, et see jutt ei olnud sugugi tõsi ja te muretsesite terve kuu ilma asjata. Siit õppetund: ärge usaldage kõike, mida teile räägitakse. (Välja arvatud minu juttu.)

Kalad (20. veebruar–20. märts)

Otsustate alustada oma firmaga. Teie suurepärane plaan on hakata müüma ise tehtud seepi, mida äsja valmistama õppisite. Etteruttavalt võin teile öelda, et alguses võib äri hästi minna, aga hiljem on teil oma kümnete valmis tehtud seepide maha müümisega natuke raskusi. Minu soovitus teile on neid seepe natuke vähem valmistada, siis ei raiska te mõttetult aega, sest ise te neid ilmselt ei kasuta.

TKH õpetajate tsitaate

„Ja siis saab hakata seal seljankat mängima. Ossa tuline muna!”

„Now let's return to our nuclear weapons!”

„Kui päike paistab, süüakse palju jäätist ja toimub palju mõrvu.”

Õpilane: „Neil on head küpsised.”
Õpetaja: „See pole argument. Majandus on majandus.”

„Andreas, mis feminist sinus ütleb?”

„Õelge midagi, mis on tänapäeval moest ära...
Ärge midagi õelge, mis mul seljas on.”

katse ebaõnnestus „Peaks ameti maha panema või?”

„See on nagu väike mikrolaineahi teie aju juures.”

„Kelle vorst kaduma läks!?” *keegi ei vasta, kõnnib eemale ja pistab tasku*

„Ma ise ka ei usu, et kunagi normaalne olin.”

„Tšello põleb kauem kui viiul.. Teate miks? See on suurem.”

„Väga hea, et sa tahvlile ei näe. Ega sa millestki ilma ei jää.”

